

EEN HEEL GEWICHT

Voor u ligt het eerste nummer van de nieuwe jaargang van het Natuurhistorisch Maandblad. Een reden om even terug te blikken op de afgesloten jaargang. Een complete terugblik treft u aan als middenkatern in de volgende aflevering in de vorm van de inhoudsopgave van de gehele jaargang.

De negenenzeventigste jaargang omvatte liefst 296 pagina's. Een heel evenwicht: 1035 gram om precies te zijn. Maar om het gewicht gaat het natuurlijk niet. Het is de inhoud die telt. En die inhoud bestond – naast een groot aantal korte mededelingen, verslagen van bijeenkomsten en excursies, verenigingsnieuws en boekbesprekingen – uit een veertigtal grotere artikelen over zeer uiteenlopende aspecten van natuur en landschap in Limburg. Over Grijsz grootoorvleermuizen, de Moerassprinkhaan, Slangsterren uit het Boven Krijt, Mosasauriërs, hakhoutbeheer, slakken uit de Belvédère, nieuwe bekerzwammen, Eekhoorns, Maretakken, een "zwerf-ammoniet", enz. Een gevarieerd aanbod aan artikelen, dat naar onze mening een aardig beeld geeft van waar de leden van het Genootschap zoal mee bezig zijn.

De afgelopen jaargang telde liefst drie thema-nummers.

Het meest opvallende was natuurlijk aflevering 3/4 over beken en beekdalen in Zuid-Limburg. Opvallend alleen al door zijn omvang: 132 bladzijden, samen goed voor 315 gram). Opvallend ook doordat hier voor het eerst in de geschiedenis van het Natuurhistorisch Maandblad afbeeldingen in kleur in verschenen. Maar vooral een gewichtig dubbelnummer door de inhoud. In een tiental artikelen, voorafgegaan door een inleiding door de voorzitter van het Genootschap, werd aandacht besteed aan de grote waarde van de Zuidlimburgse beeksystemen, aan de teloorgang ervan én aan oplossingen om tot een beter beheer van de beken en beekdalen te komen. De aangekaarte thematiek bleek een schot in de roos: de overdrukken van deze dubbele aflevering (in de vorm van Reeks XXXVIII van de "Publicaties van het Natuurhistorisch Genootschap in Limburg") waren al bijna uitverkocht op het moment dat zij van de persen rolden. Een herdruk is momenteel in voorbereiding.

Het tweede thema-nummer betrof aflevering 10, waarin een viertal auteurs de Bergerheide uitvoerig portretteerde. Ook hier weer een groot aantal suggesties voor het behoud van dit waardevolle gebied, dat méér is dan zand alleen. Aflevering 12 tenslotte was geheel gewijd aan de herpetologie in Limburg. Aanleiding vormde het tienjarig bestaan van de Herpetologische Studiegroep Limburg. En ook in deze aflevering weer een groot aantal suggesties voor het beheer en behoud van de verschillende biotopen van de Limburgse amfibieën en reptielen.

Veel aandacht voor de toekomst dus. En dat is een goede zaak. Inventariseren en rapporteren alleen is niet genoeg. Juist de verzamelaar van de veldgegevens, de kenner bij uitstek, is heel goed in staat om te zeggen wat er zou moeten gebeuren.

Ik durf daarom best te stellen dat het Provinciaal Natuur Beleids Plan zou kunnen bestaan uit een compilatie van de aanbevelingen die te vinden zijn in de laatste tien jaargangen van het Natuurhistorisch Maandblad. Als al die aanbevelingen zouden worden uitgevoerd, zou het met de "toestand der natuur" heel wat beter zijn gesteld.

De komende afleveringen zullen zeer gevarieerd zijn. Er ligt een goed gevulde kopij-portefeuille in de kast met boeiende bijdragen over allerlei aspecten van natuur en landschap in Limburg. Indien u ook een bijdrage wilt leveren, graag. Uw bijdrage – lichtgewicht of van zwaardere kaliber, kort of lang, dat maakt niet uit – is welkom.

DOUWE TH. DE GRAAF

IN MEMORIAM JAN HEERKENS THIJSSSEN

Afgelopen zomer ontving de redactie bericht van het overlijden van Jan Heerkens Thijssen. Van 1971 tot 1979 maakte hij deel uit van het bestuur van het Natuurhistorisch Genootschap, het grootste deel van die periode als secretaris. Daarnaast heeft hij vele jaren deel uitgemaakt van de redactie van het Maandblad: van 1975 tot 1977 als

hoofdredacteur, daarna als redacteur tot 1988. Het klimmen der jaren gaf hem wel eens aanleiding te verzuchten dat hij nu echt te oud werd voor het redactiewerk, maar hij kon er dan van overtuigd worden, dat zijn inbreng nog steeds op prijs gesteld werd. Zijn redacteurschap werd beëindigd door zijn verhuizing naar Wassenaar in

1988.

De redactie herinnert zich Jan als een aimabel mens met een speciale belangstelling voor vogels.

Het Genootschap waardeerde zijn inzet door hem in de ledenvergadering van 27 november 1980 te benoemen tot lid van verdiensten.